

ROMI KOJE JE MALTRETIRALA SRPSKA POLICIJA DOBILI SLUČAJ NA EVROPSKOM SUDU

Brisel, 17. februar 2026: Evropski sud za ljudska prava [presudio](#) je u korist romskog bračnog para koji je 2017. godine bio izložen torturi u policijskoj stanici nakon što su prijavili krađu automobila. Bračni par, Marko i Sandra Stalović*, zadržan je satima u policijskoj stanici u Beogradu, gde su policajci mučili supruga, rasno vređali suprugu i pretili da će im socijalna služba oduzeti decu. Sud je utvrdio da je srpska policija diskriminisala romski par, podvrgla Marka torturi i nečovečnom i ponižavajućem postupanju, te da nije sprovedla efikasnu istragu o počinjenim zločinima nad parom.

„Ova presuda potvrđuje da su domaći krivično-pravni mehanizmi Srbije, uključujući čak i Ustavni sud, potpuno zakazali u pružanju pravde romskim žrtvama policijske brutalnosti. Skoro devet godina kasnije, nijedan policajac se nije suočio sa posledicama svojih postupaka. Ono što ovaj slučaj čini posebno potresnim jeste činjenica da su Marko i Sandra sami pozvali policiju kako bi prijavili zločin. Verovali su sistemu, a to poverenje je iskorišćeno protiv njih. Namamljeni su u Beograd pod lažnim izgovorima i ostavljeni sa doživotnim traumama. Evropski sud je jasno stavio do znanja da parnični postupci nikada ne mogu biti zamena, niti kompenzacija za adekvatan krivično-pravni odgovor na policijsku brutalnost i torturu. U ovom slučaju, svaka procesna zaštita koja postoji da bi zaštitila žrtve bila je ignorisana ili zloupotrebljena“, izjavila je Andrea Čolak, pravna savetnica za ljudska prava pri Evropskom centru za prava Roma (ECPR) u Srbiji.

„Ova presuda konačno potvrđuje da je ono što smo doživeli nepravedno i da mi sami nismo učinili ništa pogrešno, bez obzira na laži koje su o nama iznosili policija i vlasti“, izjavio je Marko Stalović za ECPR. *„Kad*

smo zvali da prijavimo krađu automobila u potpunosti smo verovali da će nam policija pomoći i zaštititi nas. Naivno smo mislili kada nam je rečeno da odemo u policijsku stanicu u Beogradu, da to znači će neko postupati po našem predmetu i da je to pokazatelj koliko efikasno i brzo reaguju. Ono što se dogodilo u Beogradu sve je to promenilo. Vera i poverenje u institucije, a posebno u policiju zauvek su nam uništeni. Više od batina i pretnji po moj život, ono čega sam se najviše plašio bila je pretnja da će nam oduzeti decu – jer nisam znao koliku moć imaju i šta mogu da učine. Moja poruka u vezi sa svim ovim je da je pravda na kraju ipak pobedila jer je istina konačno izašla na videlo, a ta istina je – mi smo nevini i nismo učinili ništa pogrešno; ništa što bi zaslužiло ovakav tretman.“

Policijska brutalnost i tortura

Incident se dogodio 21. aprila 2017. godine kada su Marko i Sandra prijavili krađu automobila u policijskoj stanici u Mladenovcu. Rečeno im je da slučaj moraju prijaviti u Beogradu. Policajci su ih odvezli u policijsku stanicu „29. novembar“ u Beogradu u civilnom automobilu. Po dolasku su podvrgnuti poligrafskom testu, nakon čega su razdvojeni radi ispitivanja.

Marko je nateran da kleči u prostoriji okružen osmoricom policajaca. Policajci su mu više puta udarali šamare i terali ga da prizna da je sam ukrao automobil i izvršio prevaru da bi dobio osiguranje. Vređali su ga na nacionalnoj osnovi i šutirali u stomak. Kada i dalje nije priznao, jedan policajac je počeo da ga udara kožnim bičem po ispruženim rukama. Drugi policajac mu je stavio plastičnu kesu na glavu i istisnuo vazduh, gušeći ga. Isti policajac mu je zapretio da će ga, ako ne prizna, podvrgnuti elektrošokovima. Treći je repetirao pištolj, uperio ga u Marka i rekao mu da će mu pucati u ruku kako bi mu ostavio „uspomenu koja će ga pratiti celog života“.

Kada je Marko zatražio da pozove advokata, policajac koji ga je ispitivao mu je rekao: „Nije ti ovo Beč, nije ti ovo Austrija, da ti možeš da zahtevaš šta ti hoćeš“. Policajci su pretili da će mu oduzeti decu i poslati ih u sirotište, a njega i suprugu u zatvor. Čuo je jednog od policajaca kako telefonom razgovara sa socijalnom službom, govoreći im da pripreme automobil kako bi odveli njegove ćerke od pet i dve godine.

Dok su Marka ispitivali, Sandra je bila u obližnjoj prostoriji sa otvorenim vratima kako bi mogla da čuje deo onoga što se dešava. Jedan policajac ju je uznemiravao komentarima o njenoj veri i etničkoj pripadnosti njenog supruga. Nastavili su da je verbalno zlostavljaju dok su konzumirali alkohol. Prvobitno joj uopšte nije bilo dozvoljeno da koristi toalet, a kasnije je to mogla samo u pratnji muškog policajca. Njen zahtev da vidi advokata je odbijen.

Konačno, u 22 časa, dato im je šest dokumenata da potpišu, čiji sadržaj nisu razumeli, i dozvoljeno im je da se vrate kući. Marko je potražio medicinsku pomoć i dijagnostikovane su mu fizičke povrede lica i tela, kao i posttraumatski stresni poremećaj.

Presuda Evropskog suda

Evropski sud je [utvrdio](#) da je Marko pretrpeo torturu i nečovečno i ponižavajuće postupanje od strane policijskih službenika (kršenje člana 3. Evropske konvencije o ljudskim pravima). Pored toga, Sud je utvrdio da vlasti, uključujući policiju i javno tužilaštvo, nisu uspele da efikasno istraže zločine počinjene nad romskim parom (proceduralna povreda člana 3. Konvencije). Nadalje, Sud je presudio da su ova kršenja prava bila direktna posledica diskriminacije zasnovane na etničkoj pripadnosti para (član 14. Konvencije), što je retkost u slučajevima policijske brutalnosti zbog tereta dokazivanja koji leži na žrtvi i neophodnosti visokog stepena dokaza, što je često praktično nemoguće pribaviti dok se osoba nalazi u policijskom pritvoru.

Vlada Srbije ima rok od tri meseca da sprovede presudu i isplati Marku i Sandri nematerijalnu štetu u iznosu od 7.500 evra (3.750 evra po podnosiocu predstavke). Paru je prethodno 1. juna 2020. godine Viši sud u Beogradu (, gde ih je takođe podržao ECPR, dosudio nematerijalnu štetu: 4.700 evra Marku zbog pretrpljene diskriminacije, fizičkog bola i straha; i 1.700 evra Sandri zbog pretrpljene diskriminacije i straha.

Sud je odbio zahtev podnosilaca za nadoknadu troškova postupka, uprkos dostavljenim ugovorima i fakturama advokata. Troškove pravnog zastupanja je snosio ECPR.

Slučaj je pred domaćim sudovima zastupao advokat za ljudska prava Aleksandar Olenik.

Intervju sa Markom Stalović o zlostavljanju koje je pretrpeo od strane policije dostupan je [ovde](#).

*U ranijim saopštenjima za javnost, imena Marka i Sandre bila su promenjena u Ivan i Jelena radi njihove bezbednosti.

Za više informacija i za zakazivanje intervjua kontaktirajte sledeće osobe:

Andrea Čolak (na BCHS / srpskom)
ERRC Legal Consultant
European Roma Rights Centre
andrea.colak@errc.org
+381 64 41 39 117 (WhatsApp / Viber / Signal)

Jonathan Lee (na engleskom)
Advocacy & Communications Director
European Roma Rights Centre
jonathan.lee@errc.org
+32 49 288 7679